

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1327/2021
15.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Чукића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К.бр.45/21 од 12.07.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1 167/21 од 23.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Чукића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К.бр.45/21 од 12.07.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1 167/21 од 23.09.2021. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К.бр.45/21 од 12.07.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка насталих пред Основним јавним тужилаштвом у Чачку плати укупан износ од 17.989,00 динара и да на име судског паушала плати износ од 6.000,00 динара на означене рачуне, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Окривљени је обавезан да оштећенима као солидарним повериоцима на име трошкова кривичног поступка плати укупан износ од 163.125,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 167/21 од 23.09.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног АА, па је потврђена пресуда Основног суда у Чачку К.бр.45/21 од 12.07.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Дејан Чукић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање са јасним налогом који се односи на примену закона или да преиначи у целини првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и одредити да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава Основног суда у Чачку, као и да сходно члану 488. став 3. ЗКП одложи извршење побијане правноснажне пресуде до доношења одлуке по захтеву и да сходно члану 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је првостепеном пресудом која је потврђена од стране другостепеног суда прекорачена оптужба, обзиром да је првостепени суд изменом у изреци пресуде чињеничног описа радње извршења кривичног дела који је наведен у диспозитиву оптужног акта Основног јавног тужиоца у Чачку КТО.бр.35/11 од 22.02.2021. године повредио објективни идентитет оптужног акта и пресуде. Ово са разлога јер је суд, по ставу браниоца, суштински изменио оптужни акт у погледу начина настанка лаке телесне повреде код оштећеног ББ, која представља квалификаторни елемент кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, обзиром да је окривљеном оптужним актом јавног тужиоца, који није измењен до завршетка главног претреса, стављено на терет да је оштећеном ББ лаку телесну повреду нанео ударцем затвореном шаком оштећеног у десни део лица изнад ока, односно аркаде, док је у изреци пресуде суд навео да је наведена повреда оштећеном нанета на тај начин што га је окривљени својом главом ударио у предео чела са десне стране изнад десне обрве, а који ударац окривљеном није стављен на терет оптужним актом.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Истоветни наводи о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП истакнути у жалби браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Чукића били су предмет разматрања Вишег суда у Чачку који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Чачку К.бр.45/21 од 12.07.2021. године. Виши суд у Чачку као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2 став осми другостепене пресуде Кж1 167/21 од 23.09.2021. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истицањем да је суд у конкретном случају неправилно окривљеног огласио кривим за квалификовани облик кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, обзиром да се у описаним радњама окривљеног, за које је он побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим, не стичу битна законска обележја квалификованог облика овог кривичног дела. Наиме, како по ставу браниоца квалификовани облик кривичног дела насилничко понашање из става 2. члана 344. КЗ постоји само у случају када је наношење лаке телесне повреде обухваћено умишљањем окривљеног, те како из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде произилази да је окривљени у односу на лаку телесну повреду коју је задобио оштећени ББ поступао из нехата, свестан да ударањем оштећеног својом главом може истом нанети лаку телесну повреду, али је олако држао да до тога неће доћи, то се дакле у радњама окривљеног не стичу законска обележја квалификованог облика кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ.

Основни облик кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика чини лице које грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир. Ставом 2. истог члана је прописан квалификовани облик овог кривичног дела - ако је дело из става 1. овог члана извршено у групи или је при извршењу дела неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана.

Из законског описа бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ произилази да су битна обележја овог кривичног дела - радња извршења која се може састојати у предузимању неке од алтернативно предвиђених делатности: грубом вређању, злостављању другог, вршењу насиља према другом, изазивању туче, дрском или безобзирном понашању и последица дела која се може састојати или у значајнијем угрожавању спокојства грађана или у тежем ремећењу јавног реда и мира. Квалификовани облик овог кривичног дела (став 2.), између осталог, постоји када је при извршењу основног облика дела из става 1. члана 344. КЗ неком лицу нанесена лака телесна повреда. Наношење лаке телесне повреде неком лицу као квалификаторна

околност постоји када је ова повреда нанета неком лицу приликом вршења насилничког понашања, при чему није од значаја да ли је нанесена лицу према коме је насиље било управљено или према неком другом лицу (лице које је покушавало да спречи вршење насиља, случајни пролазник). Код овог тежег облика радње извршења кривичног дела насилничко понашање, окривљени према наношењу лаке телесне повреде као квалификаторном елементу треба да поступа са нехатом.

Имајући у виду напред наведено, те да из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, произилази да је окривљени АА у односу на радњу извршења која се састоји у вршењу насиља према оштећенима ББ и ВВ и дрском и безобзирном понашању и последици дела која се састоји у значајнијем угрожавању спокојства грађана поступао са директним умишљајем, док је у односу на лаку телесну повреду која је приликом вршења насилничког понашања нанета оштећеном ББ поступао из нехата - свестан да оштећеном ББ може нанети лаку телесну повреду, али је олако држао да до тога неће доћи, то је стога суд у конкретном случају правилно правно квалификовао кривичноправне радње окривљеног као кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, обзиром да се у описаним радњама окривљеног стичу битна законска обележја квалификованог облика овог кривичног дела.

Врховни касациони суд је поступајући по поднетим захтевима за заштиту законитости и пратећи стога судску праксу изменио раније изнети став у погледу облика кривице када је у питању кривично дело из члана 344. став 1. КЗ, квалификовано наношењем неком лицу лаке телесне повреде. Наиме, квалификовано кривично дело насилничко понашање подразумева да поступање у групи, као и тешко понижавање грађана мора бити обухваћено умишљајем учиниоца, док је за наношење лаке телесне повреде (неком лицу) довољан нехат, јер би у супротном постојало посебно кривично дело из члана 122. КЗ и стога стицај кривичних дела.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева, као разлог његовог подношења, наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, цитирањем законског текста исте. Међутим, бранилац окривљеног непостојање по њему у радњама окривљеног обележја предметног кривичног дела и то последице у виду значајнијег угрожавања спокојства грађана и умишљаја као субјективног законског обележја кривичног дела, образлаже пре свега тиме што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, износећи сопствени чињенични закључак да суд током поступка није утврдио на који начин је критичном приликом дошло до значајнијег угрожавања спокојства грађана нити то произилази из изведених доказа пошто по браниоцу није доказано да је код људи који су присуствовали догађају постојао страх или осећај личне несигурности, при чему из исказа оштећених и сведока не произилази ни да је умишљај окривљеног био уперен ка томе да врши насиље према другима или да дрским и безобзирним понашањем значајније угрози спокојство грађана, већ из

изведених доказа произилази да је намера окривљеног била да спречи насиље, односно физички сукоб две супростављене групе младића. Поред тога, осталим наводима браниоца окривљеног везано за повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП се, по налажењу овога суда, фактички указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, обзиром да бранилац истиче да првостепени суд у побијаној пресуди не наводи којим то поименично одређеним грађанима је било угрожено спокојство.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 1. ЗКП), док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, те на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Чукића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведене повреде закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.